

chef. Det bør imidlertid være Direktøren, der har Afgørelsen og Ansvar for Ledelsen af de ovennævnte Forretninger, medens Handelschefen i disse Tilfælde nærmest bør opfattes som Direktørens handelskyndige Raadgiver.

Ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag har man paa væsentlige Punkter taget Hensyn til de anførte Betragtninger. Man er enig i, at Varetagelsen af de særlige grønlandske Interesser vil være af overvejende Betydning for Ledelsen af Vareomsætningen i Grønland og Udarbejdelsen af Besejlingsplanen, men er paa det rene med, at disse Forretninger vanskeligt lade sig udskille fra Indkøbet af de Varer, der skulle udsendes til Grønland, samt fra *Salget her i Landet* af de i Grønland indhandlede Produkter, der bør ledes efter merkantile Principper. For Tiden bortsælges den af de indhandlede Produkter indvundne Tran ved Salg under Haanden, idet der paa Grund af den forholdsvis faatallige Kreds af Købere af denne Vare ingen Udsigt er til at opnaa den højst mulige Pris ved Bortsalg paa offentlig Auktion. De øvrige indhandlede Produkter (Skind, Fjer o. lign.) bortsælges derimod ved Auktion, idet man paa Grund af Konkurrencen mellem Forhandlerne af disse Varer som Regel vil kunne gaa ud fra, at den Pris, der bliver budt paa Auktionen, i Virkeligheden er god Pris for Varerne. Begge disse Grupper af Forretningen bør ligge i handelskyndig Haand. Det er vel under Forhandlingerne fra en enkelt Side udtalt, at Transalget altid bør ledes af en handelskyndig Mand, da kun han vil være i Stand til at bedømme, hvor den højst mulige Pris kan faas, og om en tilbudt Pris er passende, men at Ledelsen af Auktionsalget, der er forbunden med mindre Risiko, ikke med Nødvendighed behøver at ledes af en Handelskyndig; men Regeringen mener, at Salget her i Landet altid bør foretages af en handelskyndig Mand. For da at ordne Forholdet saaledes, at baade Grønlandernes Interesser og de merkantile Hensyn ske Fyldest, foreslaar Regeringen, at den merkantilt uddannede Handelschef betroes med samtlige de ovenfor under 1—4 nævnte Forretninger, dog saaledes, at han er Direktøren underordnet; Spørgsmaal af særlig Betydning for den grønlandske Befolkning, saasom Spørgsmaal om, hvilke Varer der overhovedet bør udsendes til Grønland, og hvor meget af de grønlandske Produkter Befolkningen vil kunne afhænde til Handelen uden at

blotte sig for det nødvendige, vil selvfølgelig være at afgøre af Direktøren; medens Handelschefen efter Forholdets Natur vil staa langt friere stillet i Spørgsmaal, der vedrøre Udøvelsen af den egentlige merkantile Virksomhed her i Landet, saasom om, paa hvilken Maade Trannen vil kunne afhændes til størst Fordel for Statskassen o. s. v.

Med Hensyn til Administrationens og Handelens indbyrdes Stilling i *Grønland* er det fra enkelte Sider fremhævet, at Handel og Administration i Grønland staa i en saadan uløselig Forbindelse, at en Adskillelse af de to Virksomhedsgrene i Virkeligheden er en Umulighed. Det maa betragtes som det heldigste, at det er de samme Personer, der varetage Handelens og Administrationens Funktioner, og da en Adskillelse af Handel og Administration desuden let vil medføre en Forøgelse af Antallet paa danske Embedsmænd og Funktionærer i Grønland, hvilken man saa vidt muligt bør søge at undgaa, bør Adskillelse ogsaa fraaades af økonomiske Grunde. Fra anden Side gøres det imidlertid gældende, at den ved Loven af 27. Maj 1908 foreskrevne Deling af Administration og Handel i Grønland betegner et Fremskridt fra den tidligere Ordning. Først herved vil det blive muligt for de grønlandske Inspektører fuldtud at varetage Grønlandernes Interesser, og den nødvendige Forbindelse mellem Handel og Administration vil være sikret ved Bestemmelsen i Lovens § 4, næstsidste Stykke, om at Inspektørerne fører Indseende med, at Handelsvirksomheden i Grønland ledes paa en Maade, der er stemmende med en heldig Udvikling af Befolkningens økonomiske og erhvervsmæssige Forhold.

Det er i øvrigt under Forhandlingerne uden Modsigelse fremhævet, at Uddannelsen af Handelens i Grønland virkende Funktionærer i Hovedsagen bør finde Sted i selve Landet.

ad §§ 3—4.

Disse Paragraffer indeholde delvis de ligefremme Konsekvenser af Bestemmelserne i §§ 1 og 2. Hvad Pakhusforvalterembedet angaar, maa det erkendes, at dettes Betydning er bleven væsentlig forringet, efter at Loven af 1908 har skabt en Handelschef, som har faaet Forretningslokale paa grønlandske Handels Plads, hvor Pakhuset o. s. v. er beliggende. Ligeledes har man anset det muligt at inddrage det ene Inspektørembede, i hvilken Henseende det bl. a. er kommet i Betragtning, at Sam-